

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Lojkáskové a soudců Mgr. Vladimíra Soukupa a Mgr. Zuzany Hemelíkové ve věci

žalobkyně: **Bohemia Faktoring, a.s.**, IČO: 27242617
sídlem Letenská 121/8, 118 00 Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Ing. Karlem Goláněm, Ph.D.
sídlem Letenská 121/8, 118 00 Praha 1

proti

žalovanému: J. K., narozený dne [redacted]
bytem [redacted]

o zaplacení částky 23 845,46 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Kolíně ze dne 24. října 2025, č. j. 14 C 157/2025–72,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se v napadené části věcného výroku I. o zaplacení částky 16 146,64 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 9. 12. 2024 do zaplacení mění tak, že žalovaný je povinen do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni částku 16 146,64 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 9. 12. 2024 do zaplacení.
- II. Žalovaný je povinen do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni k rukám jejího právního zástupce náklady řízení před soudy obou stupňů ve výši 6 590 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Sára Gabčová

Odůvodnění:

1. Ve shora označené věci se žalobkyně žalobou doručenou soudu dne 12. 6. 2025 domáhala na žalovaném zaplacení částky 23 845,46 Kč, kapitalizovaného úroku ve výši 2 480,76 Kč, 15% zákonného úroku z prodlení z částky 23.845,46 Kč od 1. 12. 2023 do zaplacení a 15% úroku z částky 22 370,21 Kč od 1. 12. 2023 do zaplacení. V žalobě tvrdila, že na základě žádosti ze dne 21. 2. 2022 poskytl právní předchůdce žalobkyně, BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE, jednající v ČR prostřednictvím BNP Paribas Personal Finance SA, odštěpného závodu, IČO: 03814742, se sídlem Karla Engliše 3208/5, Praha 5, a to pod obchodní značkou Hello bank! (dále jen „Banka“), žalovanému spotřebitelský úvěr č. 42402722542100, když na základě části IV. Smlouvy došlo k poskytnutí revolvingového úvěru (dále jen „Smlouva“). Žalovaný výslovně prohlásil, že se řádně seznámil s příslušnými podmínkami, aktuálními produktovými podmínkami a Sazebníkem, které tvoří součást Smlouvy, a že s nimi bez výhrad souhlasí. Na základě Smlouvy byla Banka oprávněna na žádost žalovaného kdykoliv po dobu 1 roku od data podpisu Smlouvy v případě řádného splácení úvěru žalovanému umožnit průběžné čerpání do určeného úvěrového rámce, naposledy ve výši 30 000 Kč, který čerpal prostřednictvím kreditní karty podle doloženého přehledu transakcí. Žalovaný se zavázal splácet poskytnutý úvěr a sjednané úroky spolu s případně sjednaným pojištěním formou pravidelných měsíčních splátek ve výši min. 5 % z dlužné částky, nejméně vždy 500 Kč, a to k 17. kalendářnímu dni v měsíci. Žalovaný čerpal a zavázal se hradit Bance úroky z poskytnutého úvěru s úrokovou sazbou 23,76 % ročně. Žalobkyně však uplatňuje smluvní úrok ve výši, která odpovídá právním předpisům upravujícím spotřebitelské úvěry, tj. 15 % ročně. Dále žalovaný ve Smlouvě prohlásil srozumění s přehledem finančních důsledků nesplácení úvěru a s poplatky dle Sazebníku, které si s bankou sjednal. V případě nesplácení úvěru se zavázal k úhradě smluvní pokuty ve výši 0,1 % denně z částky splátky v prodlení, náhradě nákladů spojených s vymáháním splatného závazku ve výši 600 Kč, poplatku za odeslání upomínky ve výši 100 Kč a k placení úroku z prodlení ze splatného závazku v zákonné výši.
2. Žalovaný porušil své závazky ze Smlouvy zejména tím, že se dostal do prodlení s úhradou více než 2 po sobě následujících splátek nebo 1 splátky po dobu delší než 3 měsíce. Banka proto podle čl. 3.2 Produktových podmínek od Smlouvy odstoupila a dlužnou částku zesplatnila. Odstoupení bylo žalovanému oznámeno dopisem Banky a nabylo účinnosti dne 30. 11. 2023, tedy ke konci kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo odstoupení dáno k odeslání. Ode dne následujícího po dni zesplatnění má žalobkyně nárok na zaplacení 15% smluvního úroku z jistiny ve výši 22 370,21 Kč a úroků z prodlení v zákonné výši z dlužné částky 23 845,46 Kč zahrnující dlužnou jistinu a dlužné poplatky v souladu s čl. 2.16 Všeobecných obchodních podmínek (dále jen „VOP“).
3. Pohledávka za žalovaným vyplývající z výše uvedené Smlouvy byla nejprve postoupena Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 1. 11. 2023 v rámci portfolia na Českou spořitelnu, a.s., která ji poté postoupila žalobkyni Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 23. 10. 2024. Postoupení pohledávky bylo žalovanému oznámeno dopisem zaslaným doporučeně dne 25. 11. 2024.
4. Za období od postoupení pohledávky na žalobkyni ke dni sepsu této žaloby nebylo na předmětnou pohledávku uhrazeno ničeno. Žalobkyně tedy požaduje zaplacení jistiny úvěru ve výši 22 370,21 Kč, poplatků ve výši 1 475,25 Kč, kapitalizovaného úroku splatného ke dni zesplatnění ve výši 2 480,76 Kč, smluvního úroku ve výši 15 % ročně z jistiny úvěru ve výši 22 370,21 Kč od 1. 12. 2023 do zaplacení, úroku z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 23 845,46 Kč, sestávající z jistiny úvěru ve výši 22 370,21 Kč a poplatků ve výši 1 475,25 Kč, od 1. 12. 2023 do zaplacení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Sára Gabčová

5. Před podáním žaloby byl žalovaný žalobkyní písemně vyzván k úhradě dlužné částky předžalobní výzvou odeslanou doporučeně dne 26. 3. 2025.
6. Žalovaný proti žalobě nenamítl ničeho, po celou dobu řízení před soudem I. stupně zůstal nečinný.
7. Soud I. stupně napadeným rozsudkem žalobu zamítl (výrok I.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.).
8. Podle odůvodnění tohoto rozsudku dospěl soud I. stupně po provedeném dokazování k těmto závěrům o skutkovém stavu. Žalovaný uzavřel s právním předchůdcem žalobkyně smlouvu o revolvingovém úvěru. Žalobkyně mu poskytla peněžní prostředky ve výši 30 000 Kč, které žalovaný čerpal prostřednictvím bankomatu, převodem na bankovní účet či nákupem. Žalovaný úvěr nesplácel, žalobkyně úvěr zesplatnila ke dni 30. 11. 2023. Ke dni 17. 10. 2023 bylo ve prospěch úvěrového účtu uhrazeno 23 056 Kč. Před podáním žaloby žalobkyně žalovaného upomínala.
9. Soud I. stupně se s ohledem na právní úpravu s povinností eurokonformního výkladu zabýval nejprve otázkou, zda právní předchůdce žalobkyně před uzavřením smlouvy řádně prověřila schopnost žalovaného splácet sjednaný úvěr a dospěl k závěru, že nikoliv.
10. Poté se soud I. stupně zabýval tím, zda žalobkyni náleží vůči žalovanému nárok na vrácení zůstatku jistiny spotřebitelského úvěru ve smyslu ust. § 87 odst. 1 věty třetí zákona o spotřebitelském úvěru (dále jen ZoSÚ“), který je speciální k obecné úpravě vydání bezdůvodného obohacení podle ust. § 2991 a § 2993 občanského zákoníku (dále jen „o.z.“). Žalobkyně tvrdila, že žalovaný na jistinu úvěru dosud neuhradil částku 22 370,21 Kč. Ze sjetiny transakcí ke dni 18. 10. 2023 však vyplynulo, že ve prospěch úvěrového účtu byla ke dni 17. 10. 2023 uhrazena částka 23 056 Kč. Žalovaný tak na daný úvěr zaplatil více, než kolik činí jeho nesplacená jistina, soud proto nárok žalobkyně na vrácení zůstatku jistiny úvěru pro nedůvodnost zamítl.
11. O náhradě nákladů řízení soud I. stupně rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy ve věci úspěšnému žalovanému žádné náklady objektivně nevznikly.
12. Proti tomuto rozsudku podala odvolání žalobkyně a namítla, že se soud I. stupně dostatečně nezabýval otázkou práva žalobce na vydání bezdůvodného obohacení, respektive jeho výše, nevyzval žalobkyni k doplnění tvrzení a důkazních návrhů, a naopak si z žalobních tvrzení a žalobkyní doložených listin sám dovodil nesprávný skutkový závěr o výši bezdůvodného obohacení. přitom žalobkyni neposkytl řádné poučení podle ust. § 118a odst. 1 až 3 o.s.ř., aby doplnila tvrzení a navrhla důkazy k prokázání výše čerpání úvěru, tj. výše poskytnutých peněžních prostředků žalovanému jejím právním předchůdcem, a výše uhrazeného plnění žalovaným.
13. Zcela liché je skutkové zjištění soudu I. stupně, že žalovaný na poskytnutý úvěr zaplatil více, než kolik činí nesplacená jistina úvěru požadovaná žalobkyní. Soud nesprávně směřuje nároky z titulu bezdůvodného obohacení a z titulu platné smlouvy, z níž žalobce plnění v žalobě nárokoval, a nárok na bezdůvodné obohacení počítá chybně. Je tedy nesprávný i závěr soudu I. stupně, že na straně žalovaného nevzniklo z titulu smlouvy, jež byla soudem shledána neplatnou, žádné bezdůvodné obohacení. Celková částka poskytnutá právním předchůdcem žalobkyně ve prospěch žalovaného činila 39 202,64 Kč a na poskytnutý úvěr žalovaný uhradil celkem částku 23 056 Kč. Rozdíl mezi čerpáním a úhradami žalovaného, tj. částka 16 146,64 Kč, představuje bezdůvodné obohacení žalovaného. Žalobkyni z částky bezdůvodného obohacení náleží též nárok na zaplacení úroku z prodlení v souladu s ust. § 1970 o.z. Jak již žalobkyně tvrdila a prokázala v žalobě, žalovaný byl vyzván k plnění svého dluhu novému věřiteli - žalobkyni oznámením o postoupení pohledávky, které mu bylo odesláno dne 25. 11. 2024. Nejpozději třetí

Shodu s prvopisem potvrzuje: Sára Gabčová

pracovní den po odeslání se tak výzva k plnění dostala do sféry dispozice žalovaného. Po marném uplynutí 10denní lhůty, jež mu byla poskytnuta ke splnění dluhu, se tak dne 9. 12. 2024 žalovaný dostal do prodlení a od tohoto data vznikl žalobkyni nárok na zaplacení úroků z prodlení minimálně z částky bezdůvodného obohacení. Následně byl žalovaný vyzván k úhradě dlužné částky zahrnující i dlužnou jistinu předžalobní výzvou ze dne 25. 3. 2025 se lhůtou k zaplacení do 9. 4. 2025.

14. Žalobkyně navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení, případně aby jej v napadených výrocích I. a II. změnil tak, že žalovanému uloží povinnost zaplatit žalobkyni částku 16 146,64 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 16 146,64 Kč od 9. 12. 2024 do zaplacení.
15. Krajský soud v Praze jako soud odvolací po zjištění, že odvolání je přípustné, bylo podáno oprávněnou osobou, včas a obsahuje zákonem předvídané náležitosti (§ 201, § 202, § 204 odst. 1, § 205 o.s.ř.), přezkoumal v napadeném rozsahu rozsudek soudu I. stupně, jakož i řízení, které jeho vyhlášení předcházelo, podle ust. § 212, § 212a odst. 1, 3, 5 o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
16. Odvolací soud především přisvědčil odvolací námitce žalobkyně, že jí soud I. stupně neposkytl řádné poučení podle ust. § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř., aby doplnila tvrzení a navrhla důkazy k prokázání výše čerpání úvěru, tj. výše poskytnutých peněžních prostředků žalovanému jejím právním předchůdcem, a výše uhrazeného plnění žalovaným. Odvolací soud toto pochybení soudu I. stupně napravil a při jednání vyzval žalobkyni, aby doplnila svá tvrzení uvedením, jaká byla výše finančních prostředků, které žalovaný čerpal od poskytovatele předmětného revolvingového úvěru, a jakou částku celkem žalovaný na jemu poskytnutý úvěr uhradil, a k těmto tvrzením aby navrhla důkazy. Zároveň byla žalobkyně poučena, že pokud této výzvě nevyhoví, vystaví se nebezpečí procesního neúspěchu ve věci.
17. Na poučení odvolacího soudu právní zástupce žalobkyně reagoval uvedením, že žalovaný na úvěrový rámec z revolvingového úvěru vyčerpal částku 39 202,64 Kč a zaplatil částku 23 056 Kč. Tyto údaje vyplývají z již předloženého důkazu, kterým je přehled plateb z úvěrového účtu, který právní zástupce navrhl k důkazu.
18. V souladu s ust. § 213 odst. 2 o.s.ř. odvolací soud zopakoval dokazování sdělením podstatného obsahu přehledu plateb z úvěrového účtu, z něhož učinil vlastní skutková zjištění, že žalovanému byly na základě předmětného úvěrového vztahu poskytnuty peněžní prostředky v celkové výši 39 202,64 Kč, zatímco žalovaný na ně uhradil celkem 23 056 Kč. Žalovaný tato tvrzení v řízení nijak nerozporoval. Rozdíl mezi oběma částkami činí 16 146,64 Kč.
19. Žalobkyně v odvolání výslovně nezpochybnila závěr soudu I. stupně, podle něhož je úvěrová smlouva neplatná podle ust. § 87 odst. 1 ZoSÚ pro porušení povinnosti poskytovatele posoudit úvěruschopnost spotřebitele podle ust. § 86 odst. 1 téhož zákona. Odvolací soud proto z tohoto závěru vycházel. Důsledkem takové neplatnosti je, že spotřebitel je povinen vrátit pouze poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru.
20. V projednávané věci proto nelze vycházet z ujednání neplatné úvěrové smlouvy o úrocích, poplatcích a smluvních sankcích. Nárok žalobkyně je třeba posoudit podle ust. § 87 odst. 1 ZoSÚ ve spojení s ust. § 2991 a § 2993 o.z. jako právo na vrácení toho, co bylo z neplatného právního jednání plněno. Jestliže bylo žalovanému na základě předmětného úvěrového vztahu poskytnuto plnění v celkové výši 39 202,64 Kč a žalovaný na ně uhradil pouze 23 056 Kč, je povinen vydat žalobkyni dosud nevrácený rozdíl ve výši 16 146,64 Kč. V tomto rozsahu je tedy žaloba důvodná.
21. Pokud jde o splatnost tohoto nároku, z neplatné smlouvy nelze dovozovat sjednané splátky ani jiné smluvní důsledky prodlení. Čas plnění povinnosti vrátit poskytnutou jistinu nebyl mezi

Shodu s prvopisem potvrzuje: Sára Gabčová

účastníky platně sjednán, a žalobkyně proto mohla ve smyslu ust. § 1958 odst. 2 o.z. požadovat plnění ihned; žalovaný byl následně povinen plnit bez zbytečného odkladu. Ze spisu vyplývá, že žalovaný byl k úhradě vyzván nejpozději oznámením o postoupení pohledávky odeslaným dne 25. 11. 2024, v němž mu byla poskytnuta desetidenní lhůta k plnění. Neplnil-li ani poté, dostal se nejpozději dne 9. 12. 2024 do prodlení. Od tohoto dne proto žalobkyni náleží i právo na úrok z prodlení podle ust. § 1970 o.z. ve spojení s ust. § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. Protože žalovaný v řízení netvrdil ani neprokázal žádné okolnosti, z nichž by bylo možno dovodit potřebu určit delší dobu k vrácení poskytnuté jistiny podle ust. § 87 odst. 1 a 2 ZoSÚ, nebyl dán důvod odchýlit se od obecné lhůty k plnění podle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř.

22. Jelikož po doplnění tvrzení a zopakování dokazování byl skutkový stav věci zjištěn dostatečně a bylo možno o věci rozhodnout, odvolací soud podle ust. § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. napadený rozsudek v odvoláním dotčené části změnil tak, jak je uvedeno ve výroku I.
23. Vzhledem k tomu, že odvolací soud rozsudek soudu I. stupně změnil, rozhodoval nejen o nákladech odvolacího řízení (§ 224 odst. 1 o.s.ř.), ale nově i o nákladech řízení před soudem I. stupně (§ 224 odst. 2 o.s.ř.).
24. V řízení před soudem I. stupně byl žalovaný i po změně napadeného rozsudku odvolacím soudem úspěšnější, avšak žádné náklady mu nevznikly, proto za řízení před soudem I. stupně nemá právo na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků (ust. § 142 odst. 2 o.s.ř.).
25. Předmětem odvolacího řízení byl již jen nárok na zaplacení částky 16 146,64 Kč. Odvolací soud podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. přiznal v něm úspěšné žalobkyni jejich náhradu v celkové výši (po zaokrouhlení) 6 590 Kč sestávající z odměny advokáta za 2 úkony právní služby po 1 780 Kč (podání odvolání a účast na jednání odvolacího soudu) podle ust. § 7 bodu 5. vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“), 2 režijních paušálů po 450 Kč podle ust. § 13 odst. 4 AT a 21% DPH ve výši 936,60 Kč podle ust. § 137 odst. 3 o.s.ř. a zaplaceného soudního poplatku z odvolání ve výši 1 193 Kč.
26. Náklady řízení před soudy obou stupňů v celkové výši 6 590 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni v obecné parční lhůtě (§ 160 odst. 3 o.s.ř.) k rukám advokáta, který ji v řízení zastupoval (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné za předpokladu, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak; přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání lze podat do 2 měsíců ode dne doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Praha 13. května 2026

JUDr. Hana Lojkásková, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Sára Gabčová